

[Verse 1 – Male Vocals]

రెండువేల ఏడు జూన్లో, టాగ్గర్ హై స్కూల్ ముంగిట,
చిన్న వయసు, అమాయక చూపులు, మొదలైన తేలి అధ్యాయం.
పుస్తికల మధ్య నడిచిన చూపుల కథ,
ఆ రేజే గుండెకు తెలియకుండా రాసుకున్న ప్రేమ పారం.

[Verse 2 – Male Vocals]

పారశాల గేటు మూసిన తర్వాత ఇంటిదారి నడకలు,
రేజూ కలిసి నడిచిన ఆ మౌని సంభాషణలు.
బక్ టూపున్ బెంచ్, ఒక్ కలల దారి,
ఆ నడకల్లోనే భవిష్యత్తు చేతులు పట్టింది.

[Verse 3 – Male Vocals]

రెండువేల పది సెప్పెంబర్ ఐదు,
గుండె మాటలకు ఛైర్యం వచ్చిన రీజు.
ప్రమగా పలికిన ఆ ఒక్క వాక్యం,
నా జీవితానికి దిక్కుచిగా మారింది.

[Chorus – Male Vocals]

నువ్వు నా మొదటి కల... నా చివరి గమ్యం,
విడిపోయినా మళ్ళీ కలిపిన విధి సత్యం.
కాలం పరీక్షించినా ప్రేమ తగ్గలేదు,
ఈ బంధం శ్యాసలతే పాటు నడుస్తోంది.

[Verse 4 – Male Vocals]

కారణాలు తెలియని దూరాలు మధ్యలో వచ్చి,
మన మధ్య మౌనం గీడలూ నిలిచింది.
కానీ గుండె మాత్రం నిన్నె పిలిచింది,
ప్రేమ ఓర్పుతే ఎదురుచూసింది.

[Verse 5 – Male Vocals]

మళ్ళీ వచ్చి మళ్ళీ అడిగిన ఆ క్షణం,
గతాన్ని కోరిగించి కొత్త ఆశలు పూసింది.
కాగ్గిజెంట్ ఆఫ్స్ కారిడార్లలో,
స్నూహాం ప్రేమగా మరేసారి పుట్టింది.

[Verse 6 – Male Vocals]

ముంబై దూరం మన మధ్య నిలిచినా,
కాల్ఫోల్ కలిసిన మన హృదయాలు.
కష్టాలు, కన్స్టిజ్యూన్లు, నిద్రలేని రాత్రులు,
ప్రతి పోరాటం మన ప్రేమను బలపరిచింది.

[Chorus – Male Vocals]

నువ్వు నా మొదటి కల... నా చివరి గమ్యం,
విడిపోయినా మళ్ళీ కలిపిన విధి సత్యం.
కాలం పరీక్షించినా ప్రేమ తగ్గలేదు,

ఈ బంధం శ్వాసలతే పాటు నడుష్టోంది.

[Verse 7 – Male Vocals]

రెండువేల ఇర్వై ఒకటి నవంబర్ పదిహేడు,
మన ప్రేమకు వేరు ఎట్టిన పవిత్ర రేజ.
కషాలన్న మౌనంగా వెనక్కి నడిచాయి,
చేతులు కలిపిన ఆ క్షణంలో.

[Verse 8 – Male Vocals]

రెండువేల ఇర్వై నాలుగు జనవరి ఇర్వై మూడు,
మన ప్రేమ మరే రూపం తీసుకున్న రేజ.
చిన్న చేతులు, పెద్ద ఆశలు,
మనే ప్రపంచం పూర్తయిన క్షణం.

[Outro – Male Vocals]

ఉగ్గోర్ గేటు దగర మొదలైన ఈ కథ,
జీవితాంతం కలిసి నడిచే వాగ్గానం.
పతి వారికేతపం ఒక గుర్తు,
నువ్వు నొ జీవితం... నా శాశ్వత ప్రేమ.